

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicija v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 194.

V Ljubljani, v petek 26. avgusta 1892.

Letnik XX.

P. n. gostoljubnim Ljubljančanom.

Bližajo se dnevi, ko se bo v Ljubljani slovesno vršil prvi slovenski katoliški shod. Prihodnji ponedeljek prihiteli bodo rojaki iz vseh slovenskih pokrajin v središče slovensko, v našo Ljubljano. Štajerska, Koroška, Goriška, Trst in Istra, vse te posestrime slovenske poslale bodo svoje odposlance na Kranjsko v belo Ljubljano. — Odkar stoji Ljubljana, ni še videla toliko slovenskih sinov iz tako raznovrstnih pokrajin v svoji sredi, kjer bi na slovenskem katoliškem shodu razgovarjali se o svojih duševnih in gmotnih potrebah.

Prav je, da Ljubljana tudi dostojno in slovesno vsprejme svoje rojake od blizu in daleč. Ljubljana ne sme zaostati za Lincem, ki je bil, dasi liberalno mesto z liberalnim mestnim zastopom nedavno pri zadnjem avstrijskem katoliškem shodu na poziv mestnega župana od meščanov sijajno ozaljšan in z zastavami okrašen.

Prebivalci ljubljanski, pokažite tudi ob tej slovesni priliki svojo znano gostoljubnost nasproti svojim rojakom ter poskrbite, da Ljubljana tudi ob teh slavnostnih dnevih pokaže svoje belo lice ter z zastavami okraši svoje trge in ulice.

Ljubljana, 26. avgusta 1892.

**Osnovni odbor
za prvi slov. katoliški shod.**

Bramba sedanje posesti.

Levičarji znajo stvari dobro zavijati. Kdor prebira le nemško-liberalne liste, konečno res veruje, da so Nemci zatiran narod v Avstriji in se jim kra-

tijo stare narodne pravice. Trdijo pri vsaki priliki, da drugega ne zahtevajo, kakor da se jim zajamči dosedanja narodna posest.

Kdor pa stvari do dna pregleda, kmalu uvidi, da Nemci pod besedo „narodna posest“ vse nekaj drugega razumejo. Težko bi našli v Avstriji kraje, kjer bi se Nemcem godila kaka krivica. Mi ne rečemo, da bi se to morda nikjer ne moglo zgoditi. V razburjenih narodnih borbah je vse mogoče. Pa tudi taki mogoči slučaj bi se ne dogajali, ko bi Nemci drugod brezozirno ne zatirali Slovanov. Če pa se sploh kje dogode taki slučaj, višja oblast hitro poskrbi, da Nemci pridejo do svojih pravic.

Narodni boj pa se ne suče le okrog taceh slučajev, temveč zahtevajo Nemci gospodstvo tudi v vseh kronovinah, kjer je le peščica njihovih sorojakov; dežele pa, kjer bivaajo nenemška manjšina, naj bi se polagoma ponemčile. To je konečni namen nemških centralistov, dasi ga vedno ne obešajo na veliki zvon.

Tako n. pr. je veliko nemško glasilo dunajsko nedavno prav hudobno napalo sedanjega kranjskega predsednika, gospoda barona Winklerja, češ, da se za njegove dobe na Kranjskem nemštvo zatira. Bolj neutemeljene in zlobne neresnice si pač ni mogoče izmisliti.

Res je sicer, da so zgubili večino v trgovski zbornici, mestnem in deželnem zastopu, ali to je vendar le naravno v naši deželi, in v tem oziru se pač naši nemški sodeželani ne morejo pritoževati o zatiranju. Povsod, pri vsakem uradu se jim ustreže brez najmanjših ovir v njihovem jeziku. Nemških javnih šol imajo na preostajo v primeri s številom nemških otrok. V tem oziru se sedaj pač ne morejo pritoževati.

Na Koroškem in Štajerskem pa so Nemci edini gospodarji. V uradih so uraduje skoraj izključno nemški, šole na Koroškem so razven dveh ali treh nemške, in tudi na Štajerskem je med Slovenci več

nemških šol. In če se kje slovenska občina upira nemščini v ljudski šoli ali sklenu slovensko uradovanje, že je ogenj v strehi, da je namreč nemštvo v nevarnosti.

In te stare nenaravne predprave, to vsiljeno gospodstvo v slovenskih krajih imenujejo svojo posest, katero naj bi jim vlada varovala v nasprotju z načeli enakopravnosti.

Posebno kričeče razmere pa so na Moravskem, kjer so skoraj tri četrtine prebivalstva slovanske narodnosti. Vzlic temu pa velja Moravska kot nemška kronovina. Sklicujejo se na to, češ, da je inteligenca nemška in da večino davkov plačujejo Nemci. Sicer je prvo in drugo neresnično. Inteligenca in kapital sta stvari, kateri kaj radi povsod pogrevajo raznovrstni liberalci. Koliko davka plačujejo Čehi, koliko Nemci, je sploh težko določiti, in se še tudi nikjer ni določevalo.

Seveda Nemci davek vseh okrajev, kjer so njihovi somišljeniki na krmilu, proglašajo nemškim. Ali pomisliti je treba, da v mestih stanuje tudi dosti Čehov in da mnogo davka, ki se v mestih plačuje, v resnici nosijo kmetje. Sploh pa nikdo ne bode verjel, da tri četrtine prebivalstva daje manj davkov, nego jedna četrtina. Poleg tega pa mora priti tudi krvni davek v poštev.

Po nekem jako čudnem volilnem redu so pripravili Nemcem večino v deželnem zboru in odboru moravskem. Po tem volilnem redu šteje nemški glas za tri češke. Volilni okraji so se čudno sestavljali, kakor na Koroškem. Nekateri okraji se vlečejo skozi vso deželo, da se je le tako pridobila nemška večina.

Nemško mesto Nikolsburg (Mikulov) z 8000 prebivalci voli jednega poslanca, dočim Prostejevo z 20.000 prebivalci ne voli samo jednega poslanca, temveč so v ta volilni okraj priklopili tri milje oddaljeno nemško vas Brodek s 1000 prebivalci, ki so že večkrat pripomogli Nemcem v Prostejevem k

LISTEK

Čičonov zvon.

Priobčil H. Majar.

(Dalje.)

„Kje ste bili včeraj?“ vpraša redar.
„Na pristavi, v Margani; kupoval sem govedo.“
„In potlej?“
„Potlej smo malce prigriznili.“
„Kdo je bil tam?“
„Sami poštenji ljudje, moji dobri prijatelji.“
„Ne morete povedati, kdaj so vas položili v ta koš?“
„Ne vém.“
„Nikogar ne sumnjate?“
„Ne.“
„Vam li manjka denarja?“
Čičon potegne mošnjico, pogleda, prešteje, pa dene:
„Kolikor jaz vém, ne manjka mi ni vinar.“
„Ali ste imeli pri sebi uro, prstane in podobne stvari?“
„Nič mi ne manjka, le ura je obstala.“
„Pomislite, s katerimi ste bili zadnjič skupaj. Kdo bi vam bil to napravil.“
„Kaj vém? Norcev ni pomanjkanja.“

Nadredar veli voznika predstaviti ter vpraša Čičona:

„Je li ta izmed vaših prijateljev?“
„Ne poznam ga.“
„Ali ga včeraj niste videli?“
„Ne spominjam se.“
„In vi, voznik, ali ste vi včeraj videli tega moža?“
„Niti v sanjah ne!“
„Kako ste ga pa naložili na voz?“
„Jaz? Naložil? Jaz nikdar! Bog mi je priča.“
„Po takem vam je iz oblakov pal, in to uprav v koš.“
„Iz neba ali iz pekla, jaz tega ne vém; lahko prisežem.“
„Ali ste bili tudi vi tam, na pristavi?“
„Nisem bil; tam ni vožnje ceste. Včeraj sem celi dan vozil po kraljevi cesti.“
„Ali veste gotovo, da ni bilo koša na vozu, ko ste odhajali?“
„Gotovo ga ni bilo! Pijanec vendar ne bom vozil v košu.“
„Ali morda veste, kdo ga je naložil?“
„Kaj vém, kdo mi ga je podtaknil; morebiti sam rogati, ker se danes nisem prekrizal. Bog mi grehe odpusti!“
„Ne pozabite, da ste dolžni spoštovanje oblasti. Kdo ga je naložil?“

„Ne vém.“

„Kje ste obstali?“

„Aha, vém, v Ekveni.“

„In vi, don Čičon, ali ste bili v Ekveni?“

„Bil; pot me je vodila skozi.“

„To ni jasno.“

„Meni čisto nič,“ dodane Čičon.

Klobčič se je zmiraj bolj zamotal, namesto da bi se bil razvozljaval. Nadredar je izprevidel, da ni vredno stvari razglabati. Kot izkušen poznavalec ljudij je tudi vedel, da so poredni tovariši Čičonu napravili to neprimerno šalo, in ob enem je redar čutil, da je tudi sam naletel. Pomaga mu sreča. Izmed ljudij pristopi nekdo k redarju, pa mu reče:

„Gospod, poznam tega človeka. Iz moje vasi je, in poštenjak, da malo takih.“

„In ta poštenjak se tako napije, da ga v košu vozijo okoli, tako nezavednega, kakor bi ležala vreča otrobov?“

„Oproščajte mu; to ne škodi njegovemu poštenju. Slabost je, kaj hočete? Sicer je pa zlata vreden človek.“

„Prijatelji,“ dene nadredar, poslovivši druge, „pojdite z Bogom za zdaj, toda vdrugič ne delajte gosposki takih sitnostij, mogli bi grdo naleteti. In vi, voznik, vi se pa varujte, da nam ne boste dovažali vinjakov, takih imamo sami dosti.“

zmagi. Posebno so mnogo nemških židovskih vasij pritegnili mestnim volilnim okrajem. Poslednji čas so se pa jeli Čehi tudi po moravskih mestih gibati in to je Nemce kar prestrašilo. Zaradi tega je pa tak krik sedaj v nemškem taboru proti Čehom. Vlado kličejo na pomoč, da bi jim varovala dose-danje nemške postojanke. Zaradi tega so pa tudi znani pretep v Jiglavi razvpili za tako strašen do-godek, da bi vlado pridobili proti Čehom. Vsako češko društvo, vsaki češki izlet jih straši. Ker dobro čutijo, da je njih nadvlada le umetna in da so pre-slabi, da bi mogli še dolgo obdržati to nenaravno posest, zato kličejo vlado, da jim varuje njih pred-pravice. Mi ne vemo, kaj bode vlada storila, ali to-liko pa rečemo, da bi se konservativci morali jej upreti kakor jeden mož, ko bi vlada tukaj postavila se odločno na nemško stran. Mi Nemcem damo pravo, če varujejo svojo narodnost, kedar in kjer je v nevarnosti. Toda s prazno frazo „brambo dose-danje posesti“ se ne smemo dati motiti, kedar se pod to frazo skriva le vladateljnost nemških vodi-teljev.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. avgusta.

Notranje dežele.

Moravsko. Mladočeška agitacija se močno širi tudi po Moravskem. Pogostem se sklicujejo mladočeški shodi, ki so semtertja tudi dobro ob-iskani. Posebno pa Mladočehi močno agitujejo v volilnem okraju, katerega je dosedaj zastopal mini-ster Pražák. Skoro gotovo je, da pri dopolnilni vo-litvi ta kraj pridobé Mladočehi. V nedeljo bode imelo velik shod viskovsko mladočeško politično društvo, katerega se udeležé trije mladočeški po-slanci s Češkega.

Galicija. Kmetje se močno izseljujejo v Ru-sijo. Po deželi se je raznesla novica, da bode car zemljišča, ki v Rusiji ostanejo prosta po izselitvi Nemcev in židov, razdelil mej rusinske kmete, ki se iz Avstrije priselijo. Nekateri izseljenci so se že vrnili, ko so se prepričali, da v Rusiji zastoj ne dobé nobenega zemljišča, temveč jih le varajo sle-parski agenti.

Vnanje države.

Srbija. Marsikoga je osupnilo, da je v Srbiji regentstvo kar odstranilo radikalno vlado. Neki nemški list je izvedel, da je nastal razpor mej vlado in regentstvom vsled tega, ker so radikalcii hoteli na zvijačen način odstraniti Ristića in Belimarko-vića. Ko bi bil voljen Pasić regentom in bi bil pri-segel pred skupščino, bila bi skupščina izrekla, da so le oni regenti veljavni, ki so pred skupščino pri-segli. Pozvala bi bila Pasića, da odredi volitev dveh drugih regentov, češ, da Ristić in Belimarković ne moreta več opravljati regentskih poslov, ker sta pri-segla le kralju Milanu, ne pa skupščini. Regenta sta za to namero radikalcev izvedela in gledala, da hitro odstranita radikalno vlado.

Rusija. V premogovniku Jusovo v jekaterino-slavski guberniji so se jeli puntati delavci. Premo-govnik so zažgali in zdravnike pretepli. Gubernator je odposlal vojakov, da naredé red.

Francija. Nasproti cerkve Jezusovega Srca na Montmartre v Parizu bodo socialisti sezidali neki

ljudski dom. Ta hiša bode namenjena raznim vese-licam. V nedeljo se je zasadila prva lopata za zgradbo te hiše. Pri tej slovesnosti so mnogi go-vorniki strašno zabavljali proti katoliški cerkvi. Jeden govornikov je rekel: „Ljudski dom, ko bode dode-lan, bode pomenjal napredek bodočnosti; cerkev Je-zusovega Srca pa pomenja temo in zmote prete-klosti.“ Iz teh besed je pač dovolj jasno, da so si ta prostor socialisti izbrali le zaradi tega, da zasra-mujejo katoliško cerkev. Seveda se jako motijo, če mislijo, da bodo s svojo hišo podkopali temelj kato-liški cerkvi. Če tudi vlada trpi njih delovanje, ali velika večina francoskega naroda pa gotovo obsoja to početje in morda čas ni daleč, ko bode to tudi pokazala.

Mitrovni kongres v Bernu se je izrekel za razsodišče v presojo mejnarodnih preprirov in za evropsko državno zvezo. Potem se je shod izrekel za to, da bi se vojna ne smela napovedati brez volje naroda. Člani kongresa so bili teh mislij, da bi se narod skoro nikjer ne izrekel za vojno. Na shodu so se obsojala posojila, s katerimi se omogoči ka-kemu narodu, da uniči drugega.

Nemčija. Vojaški krogi v Nemčiji mislijo, da je treba pomnožiti število častnikov za 1, podčastnikov za 5 pri vsaki stotnji, ako se uvede dveletna službena dolžnost, da se bodo mogli vojak v dveh letih do-volj izuriti. Vojaške novice bi morali sklicati že v oktobru, ne pa še le v novembru, strelne vaje pe-štvata tako razširiti, da bi vsak vojak v dveh letih toliko patron porabil, kakor jih sedaj v treh. Na-dalje bi se moral čas za vojaške vaje za četrtno podaljšati in rezerviste večkrat poklicati k vajam. Vojaška vežbališča bi se morala razširiti, vojašnice zboljšati. To vse bi stalo na leto kakih 19 milijon-mark. Pod takimi pogoji je pripravljen tudi cesar privoliti v okrajšanje vojaške aktivne službe.

Zjednjene države so oficijalno povabile Francijo, da se s svojim brodomvjem udeleži velikega spreveda vojnih ladij ob otvorjenju svetovne razstave v Čikagu.

Izvirni dopisi.

Mavčice, 24. avgusta. V ponedeljek okoli 2. ure popoldne je prišlo goretí na Podrečju, fare Mav-čice pri Kranju, na skednju gospodarja Josipa Bo-hinea. Ker je bilo tako suho in je še veter pritisnil, bilo je naenkrat vse v ognju. Ker je imel ta go-spodar do 600 centov krme spravljene na dveh skednjih in drugih gospodarskih poslopjih, zraven drvarnico polna drv in velk hlev, misli si lahko vsakdo, kako strašanski ogenj je naenkrat nastal. Da ni pogorela tudi zraven stoječa hiša z enim nadstropjem, zahvaliti se je najbolj gospodarjevemu bratu, gostilničarju Janezu Bohineu, ki je delal na pretege, da obvaruje brata še večje nesreče. A tudi on je že omagoval, kar mu pridejo na pomoč z ročno brizgalnico iz bližnjih Zbilj gospodarji Mart, Kozjek, Josip Zirovnik in France Korbič in tako rešijo hišo in tudi vse bližnje sosedé. Ker pa je bil veter raznesel ogorke na druge strehe, pogorela so še štirim drugim gospodarjem vsa gospodarska poslopja in enemu iz teh, Janezu Jamniku, tudi hiša in vsi spravljene pridelki, a Josipu Bohineu še dva kozolca, ki sta bila v zvezi s poslopjem za krmo in shrambo stavbenega lesa, precej daleč od od domačih poslopij odstranjena. Tu je zgorelo tudi

nad sto mernikov ovsa, ki je bil zložen v kozolecu. Da ni bilo na tem kraju večje nesreče, pripomogli so največ Zbiljci Janez, Josip, Lorenc in Jakob Šetina z ročnimi brizgalnicami in tako rešili bližnje hiše, ki so se že vnmale.

Da so tudi domači ljudje pomagali, kar so mogli, to je tako umevno.

Škoda je velika. Samo Josip Bohinec ima škode do 5000 gld., a zavarovan je le za 1300 gld. Drugi pogorelci so zavarovani vsi skupaj za 1900 gld., ko ima en sam več škode.

Kako je bilo zažgano, še ni gotovo. Najbrž so zapalili otroci ali, kakor eni mislijo, hudobna roka.

Z Goriškega, 22. avgusta. (K r a t e k o d g o - v o r „N o v i S o č i“.) Poslednja „Nova Soča“ se prav kakor razposajeno otroče jezi nad mojim zad-njim dopisom, in kar trese se togote, kakor puran, če mu pokažeš rudeči robec. Misli namreč, da je prišel moj dopis iz „znane kovačije“ (namreč veli-kega semenišča). A „Nova Soča“ se moti, kakor lahko potrdi vredništvo „Slovenca“. *)

Dalje zahteva, „da naj imenujem tiste goriške naprednjake, ki bi bili spustili iz ust take grožnje“, da bodo namreč utegnile bombe (!) pokati na kato-liškem skodu itd.

Vaš dopisnik, ki pa ni v Gorici, ampak več ur od Gorice bivajoč, ni nikakor s tem menil „go-riških“, to je, v mestu Gorici stanujočih „napred-njakov“, ampak sploh na Goriškem stanujoče „na-prednjake“, katerih več je med čitatelji „Nove Soče“ in „Slovenskega Naroda“ na deželi. Tisto vest mi je donesel neki znanec 7. t. m., ki jo je trdil še v drugih pričo kot resnično, katere pa jaz nisem mogel nikakor verovati, in zato sem zapisal poleg: „neverjetna vest“, in „če tudi tega ne verujem o“ itd., iz česar bi lahko po-snela modrostipolna „Nova Soča“, da sem jo jaz objavil le kot ljudsko govorico.

Zato se je pa „Nova Soča“ zelo prenačila, da je po svoje zavila gori omenjene besede ter prav pošteno osmešila, ker kliče na pomoč državno pravn-ništvo.

„Nova Soča“ pa je tudi jako olikana, ker me psuje s pridevki, kakoršne jej vračam, da naj jih le shrani v svojem vredniškem košu!

To so Vam čudni, res „pristni“ katoliki pri „Novi Soči“, razven katerih so vsi drugi le „pre-pobožni svetohlinei“ itd., s katerimi psovkami se okidujejo vsi goriški rodoljubi, ki ne trobijo v njen rog. Zato naj si za zdaj „Nova Soča“ le ohladi svojo brez moje krivde vskipelo jezico! Saj se morda še spominja, kako podlo je lani napadala tista (v štev. 8 z dné 20. februarija 1891), med drugimi nekega jako odličnega moža le zato, ker ni njene stranke, ter mu brez vsakega najmanjšega dokaza očitala, kakor da je moralni proučitelj dveh mla-deniških samomorov, o kateri govorici pa vé vsa bližnja okolica napadanega, da je to bilo le ne-sramno obrekovanje, katero ima „Nova Soča“ še vedno na svoji kosmati vesti, ker ga ni preklicala, kakor bi bilo dostojno!

Ravno tako je „Nova Soča“ pozabila, kar je pisala v svoji 28. številki z dné 8. julija t. l.: „Na-vzlic tem pogostnim (papeževim) opominom ne od-nehajo francoski škofje v nasprotovanju republikanski obliki Francije!“ Ni pa res, da nasprotujejo fran-coski škofje republik kot takšni, ampak edino le zato, ker sedanja vlada, obstoječa po večini iz sovražnikov cerkve, tiranizuje res „svobodo vesti in vero francoskih katolikov“, in to trdim še, kar se dá lahko dokazati iz francoskih in nemških katoliških časnikov!

Poleg tega naj omenim nekaj o pogovoru z nekim francoskim duhovnikom, s katerim sem se po naključni peljal pred leti iz Rima proti Civitta-vecchia. Ko sem ga med drugim vprašal, ali je za-dovoljna francoska višja in nižja duhovščina s se-danjo republikansko vlado, rekel mi je, ker ima z grofom Chambordom, ki je namreč umrl leta 1883 brez otrok, kmalu izumreti legi-timna kraljeva francoska rodovina, da se je skoraj že vsa duhovščina oklenila republike, katero bo itak sam papež v svojem času proglasil po Chambordovi smrti — kakor se je nedavno res zgo-dilo — kot postavno vlado na Francoskem! Sicer niso zadovoljni katoliki francoski s svojo duhovščino vred s takšnim cerkvi sovražnim vladanjem, kakor je zdaj.

*) Od domnevane strani ne dobivamo nobenih dopisov. Op. vred.

Don Čičon se prikloni nadredarju, pisarju; ljudje pa jamejo škodoželjno žvižgati, smejati se na vse grlo, rokoploskati, kričati. Prijatelj vzame Či-čona za pazduhu, pa stopi ž njim v kavano, kjer se Čičon popravi.

Čičon ne mara pokusiti ni vina, ni žganjice. Prijatelja prosi, naj pové domá Kamili, da pride jutri ali pojutrišnjem, ker ga zadržavajo opravi, pa da naj jej ničesar ne omenja o „nesreči“.

Čičon je prebil celi dan v svoji sobi. Na cesto si ni upal, ker bi ga bili pobalini pozdravili z mač-nico. Kipelo je v njem od ure do ure. Snoval je povračilo sosedu natakarku. Ali kaj? Saj ne vé, kdo mu je največ kriv! Nad kóm naj se maščuje? Čemu? Zaradi šale, če tudi nekaj predebele? Ali naj se ž njimi zasovražim? Ali ne bo trpela moja kupčija? V „zlatega leva“ pa ne grem, nikdar. Deset parov volov me tje kaj ne privleče.

Tako je preudarjal in sklepal don Čičon. Na-enkrat mu šine druga misel v glavo, ki se mu zmira bolj jasni, zmira bolj prikupljuje.

„Kaj, ko bi jim nekaj napravil, da bi morali vsi umolkneti? Ko bi prišel s zvonom v Oranžino? Zvon bi vse poboljšal! Da, da, zvon bo zmagal! Dajmo, napravimo zvon, na svoje troške, brez tuje pomoči, in to bo moj zvon, prav moj. Po noči mora priti, da ga nihče ne vidi. Na predvečer

Vseh Svetih, ko ga bo treba najbolj, takrat ga od-motamo. Nate, tu imate zvon, podarjam ga cerkvi, zvonite. Zvon bo odzvonil vse preteklo in sedanje. Puščali me bodo v miru, govorili bodo le o zvonu, o mojem. Tudi gospod župnik bo vesel, in p. Ata-nazij bo zadovoljen z menoj. Napravimo zvon!“

Ta visoka misel je nekam tulažila Čičona, in ž njo je pokrival svojo nezgodo. Prepričan je bil, da bi s zvonom sapo zaprl čeljustavim vaščanom, a po drugi strani je bil takoisto preverjen, da bo treba globoko seči, šteti precejšnji kup cekinov. Zadnji ta pomislek je hitro odpodil, bil je dober kristijan, pa si je dejal, da denar bo nazadnje ven-darle dobro obrnen, Bogu na čast, v slavo Matere Božje karmelske. Nekaj, morda polovico, bi mogel koj plačati, nekaj bo iztržil za drva, za drugo zvo-nar rad počaka, in zvon mora biti še večji od sta-rega ubitega, če tudi ne toliki, kot svetoklarski v Neapolju.

Kakor je mozgal don Čičon to zadevo, zmira-j je videl svojo čast in svojo srečo in svoje dobro ime v zvonu, zatorej je sklenil, da se s pošto po-pelje v Neapolj. Tako je tudi storil. Izbere si lep zvon, imajoč mogočen glas. Pogodi se zanj, kup je sklenjen. Zvon nalože na voz, dobro pokrijejo s se-nom, pa hajd v Oranžino.

Domov pride tretji dan, o mraku, in nihče ga ni pričakoval o tem času. (Dalje sledi.)

Dokler ne pridejo na krmilo zmernejši možje, bodo s postavnimi sredstvi se upirali cerkvi krivični postavodaji, a ne republiki kot takšni, kar upajo, da bodo tudi s časoma dosegli in da pridejo zmerni možje na površje itd." Nekako tako mi je govoril vrli francoski duhovnik, ki je bival osem mesecev v Rimu. Iz tega lahko spozna „Nova Soča“, da je moja trditev resnična, a njena napačna. Druge njene neslanosti pa naj prebavijo njeni somišljeniki, če morejo. Čujem pa, da tudi že njim presedajo take harlekinade.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina

dné 28. julija 1892 v Postojini.

(Dalje.)

VI. Glavni blagajnik dr. Josip Vošnjak poroča o denarnem stanju družbe sv. Cirila in Metoda. Skupščinarjem na razpolaganje bil je naslednji tiskani

Račun o dohodkih v letu 1891.

	Dohod	gld.	kr.
1	Doneski podružnic	3.949	10
2	Pokrovitelji	1.374	—
3	Podpora sl. dež. zbora kranjskega	1.000	—
4	Podpora mesta ljubljanskega	400	—
5	Darila in veselice	1.343	75
6	Volila	966	27
7	Za prodane družbine knjige	190	23
8	Za naznanila v »Vestniku«	183	36
9	Obresti od glavnice	498	29
	Skupaj	9.905	—
	Razhod	8.556	77
	Prebitek	1.348	23
	Saldo 31. decembra 1890	10.644	12
	Saldo 31. decembra 1891	11.992	35

V Ljubljani, 20. februarja 1892.

Tomo Zupan,
prvomestnik.

A. Žlogar,
tajnik.

Dr. J. Vošnjak,
blagajnik.

Račun o troških v letu 1891.

	Razhod	gld.	kr.
1	Družbini šolski zavodi v Trstu, Celju, Podgori, Pevmi, Rojanu in Gorici	5.164	48
2	Narodno šolstvo	938	65
3	Študentovske kuhinje	30	—
4	Natisk 6000 Vodnikovih pesmi, vezanje in razpošiljanje	277	23
5	Natisk 9000 »Vestnika« za l. 1890	339	40
6	Nagrade pisateljem	16	—
7	Nakup molitvenih in poučnih knjig	818	13
8	Podpore podružnicam	595	93
9	Tiskovine	112	85
10	Troški predsedstva, tajništva, blagajništva, poštne, koleki, za glavno skupščino itd.	264	10
	Skupaj	8.556	77

Račun so pregledali, primerjali z blagajničnimi knjigami in našli ga v popolnem redu.

V Ljubljani, 18. februarja 1892.

Nadzorstvo:

Dr. Ivan Svetina. — Oroslav Dolenc. — I. Vrhovnik. — Fr. Povše.

Potem račun pojasni in spopolni z naslednjim izvestjem:

Račun za VI. društveno leto kaže, da zanimanje za našo družbo čedalje bolj raste in da narod spoznavši veliko koristi družbinega delovanja radodarno podpira družbo z rednimi in izrednimi doneski. Dohodki so znašali 9905 gld., torej za 2400 gld. več, kakor l. 1890 in celó za 4400 gld. več, kakor l. 1889. Med dohodki sta spet veledušni podpora sl. kranjskega deželnege zbora s 1000 gld. in mesta ljubljanskega s 400 gld. Pokroviteljev je

v tem letu pristopilo 14, ki so vplačali 1374 gld. Volil je bilo 966 gld. 27 kr., med katerimi že od tajništva omenjeno volilo prerano umrlega Frana Kotnika na Vrhniku.

Razmerno k dohodkom so se pa tudi povečali troški ter znašali 8556 gld. 77 kr., ali za 2700 gld. več, ko l. 1890 in to zaradi tega, ker so se razširjali in pomnožili družbini zavodi. Za štiri-razredno šolo v Trstu s šolskim vrteem je družba izdala 2564 gld., dasi je tudi v Trstu v ta namen nabrala moška podružnica 753 gld., jako marljiva ženska podružnica pa 427 gld. 90 kr. Za druge učne zavode v Rojanu, Gorici, Podgori, Pevmi, Celju se je potrosilo 2463 gld. 52 kr., skupno 5164 gld. 48 kr. Podpora narodnega šolstva na Koroškem in v Istri je znašala 938 gld. 65 kr., natisek Vodnikovih pesni, vezanje in razpošiljanje 277 gld. 23 kr., natisek »Vestnika« v 9000 iztisih 339 gld. 40 kr., od katerih se pa mora odšteti dohodek za naznanila v znesku 138 gld. 36 kr. Koliko slovenskih nabožnih in poučnih knjig je družba razdelila med prostim narodom, kaže številka 818 gld. 13 kr. za nakup takih knjig in knjižic.

Ako primerjamo troške z dohodki, ostane hvala Bogu še prebitek 1348 gld. 23 kr. ter je znašalo družbino premoženje koncem 1891. leta 11.992 gld. 35 kr., ne všteti posojila raznim šolskim občinam za zgradbe šolskih poslopij.

Družba je dozdej nabrala 44.318 gld., potrosila 32.325 gld., kar je za naše razmere lepa vsota. Vse podružnice, katerih število se še vedno množi, posebno ženskih v veseli dokaz rastoče narodne probujenosti, vse podružnice in sploh vse rodoljube in rodoljubkinje prosim, da naj vstrajajo v nabiranju doneskov za našo družbo. Sv. brata Ciril in Metod pa naj blagoslovita naše delo. (Občna pohvala.)

Na to denarničar še pojasnjuje o zapuščinski obravnavi pokojnega dr. Čučka, ki je letos vsled naznanila pooblaščenega notarja dr. Radaja v Mariboru dognana. V zmislu oporoke postavi naša družba pokojniku dostojen nagrobni spomenik, ki se bo meseca septembra odkril s primerno slavnostjo. — Gledé zapuščine letos umrlega dr. Frana Škofica, c. kr. okrajnega sodnika v Škofji Loki, so se storili potrebni koraki.

Skupščina sprejme z odobravanjem blagajnikovo izvestje in dodatna pojasnila. (Dalje sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. avgusta.

(Deželni zbori) se snidejo dne 9. septembra, kakor se razglša z Najvišjim patentom z dne 24. t. m.

(Osebnosti.) V pokoj sta stopila profesor na višji ljubljanski gimnaziji, veleč. g. kanonik Josip Marn ter profesor na zagrebški gimnaziji in docent slovanskih jezikov na vseučilišču, g. dr. Fran Celestin.

(Vojaške vaje na Notranjskem.) Iz Senožeč se nam piše z dne 25. avgusta: Tukaj je nastanjena brambovska brigada, obstoječa iz Kranjcev, Štajercev, Korošcev in Primorcev. Ker se neresnične vesti o bolezni med bramborci raznašajo in po časnikih razširjajo, naj je njihovim družinam in znanem povedano, da je zdravje brambovcv v kljub veliki vročini prav povoljno; dosihmal ni nobeden nevarno zbolel ali pa celó umrl. Čuda ni, če je kateri pri vajah onemogel, a je kmalu okreval. Na rojstveni dan Nj. Veličanstva je bila vsa brigada, broječa nad 7000 mož, pri sveti maši na planem. V nedeljo zvečer se je pripeljal nadvojvoda Rainer in se udeleževal tri dni vaj; pred odhodom včeraj je obiskal kakih 14 onemoglih v bolnišnici, potem pa izrekel poveljnikom, častnikom in vsem brambovcem svojo največjo zadovoljnost in pohvalo.

(Petardo.) »Naša Sloga« poroča, da sta se v sredo zvečer ob 1/4 11. uri razleteli dve petardi pred tržaškim namestništvom, in sicer jedna pred poslopjem na velikem trgu, druga zadaj v ulici S. Carlo. Pok je bil tako silen, da je bilo ubitih več šip na namestniški palači in odrobljenega nekaj pročelja. Isti čas se je razletela petarda na trgu Dogane pred hišo, kjer je nastanjeno mestno vojaško poveljništvo. Zločinci so neznani.

(Iz Kočevja) se nam piše: Železnica je prva bila ljudij iz vseh krajev. Naše mesto se mi zdi nekako oživljeno. Hrvaške, laške in slovenske pesmi se razlegajo v tih noči, vlasti živahno pa je v nedeljah popoldne. Delavci vedno delajo. Mislil bi skoro, da hočejo še pred zimo vse končati. Da celó

nedelje ne praznujejo vsi, kar je vse graje vredno. Na bolj osamljenih krajih vrtajo skale in jih rušijo z dinamitom. Tudi v nekdanji steklarni se vse giblje. Dimnik, ki je stal 12.000 gld., zvrnil se je pred nekaterimi dnevi v prah. Na mestu nekdanje steklarne bo namreč rudniško poslopje. Trboveljsko premogokopno društvo se nadeja obilega dobička, kar lahko spoznaš iz tega, da mu je neka ogerska družba dva milijona več ponujala, kakor je samo dalo za ozemlje. — Dne 23. t. m. se je dogodila nesreča cerkveniku pri sv. Ani. Mož je z nekim tovarišem v gozdu bukve cepil. Bukva, katero sta izpodsekala, pade in seboj potegne še drugo, pod katero sta možaka čakala. Da je tudi to drevo padlo, kriva je skala, ki je ovirala, da ni mogla bukev na eno stran korenin pognati. Oba možaka sta nezavestna obležala. Prvemu se ni nič hudega pripetilo, drugi pa je zelo nevarno pobit. Z vozom so ga na njegov dom v Holzenegg pripeljali, kjer je še vedno v nezavesti.

(Iz Radovljice) se nam piše: Okrajno glavarstvo je zaukazalo zapreti vse v graščini grofov Thurnov nastanjene urade, še davkarijo, — dokler se ne izvrše varnostne poprave v graščini. Radovedni smo, kje bomo sedaj davke plačevali in pobotnice reševali? — Gospa Bričeva, soproga gosp. sodnika, dala je krasen lestenec za 16 sveč tukajšnji župnijski cerkvi v zahvalo, ker je srečno odšla pretečej jej smrtni nevarnosti. — V sredo je nastal velik vihar, obetajoč nam prepotrebnege dežja, a naenkrat se je zopet razjasnilo in zemlja še vedno zeva od neznosne suše! — V nedeljo zvečer je bila nenavadno lepa razsvetljava na Blejskem jezeru povodom cesarjevega rojstvenega dne.

(Učiteljske premembe na Štajerskem.) Nadučiteljica na dekliški šoli v Trbovljah je postala dosedanja podučiteljica gđc. Ivana Steska; podučiteljicama na isti šoli sta imenovani gđc. Ana Wessner in gđc. Melanija Sittig; g. Frid. Lang pride iz Loč za učitelja v Studence pri Mariboru, za podučitelja g. G. Volc v Trbovlje-Vode, g. G. Čeh k sv. Jakobu v Slov. Goricah.

(Vdovsko učiteljsko društvo) za Kranjsko je imelo od 1. septembra 1891 do 1. septembra 1892 prihodkov 2986 gld. 95 kr., troškov 2646 gld. 72 kr. Imovina znaša 45.750 gld.; društvenikov je 98. Občni zbor bode dné 6. sept. ob 9. uri dopoldne v mestni šoli na Grabnu. Pred zborovanjem je ob 8. uri sv. maša pri sv. Jakobu.

(V Trstu) je umrl advokat V. dakovich iz Kopra, jeden italijanskih prvakov.

(V Mariboru) bode v kratkem dogotovljeno novo gimnazijsko poslopje, ki se slovesno odpre dné 17. septembra. Staro gimnazijsko poslopje je kupil štajerski verski zaklad za 20.500 gld. ter prepustil v porabo semenišču lavantinske škofije.

(Zdravstveno stanje v Ljubljani) od 14. do 20. t. m.: Novorojencev 20, umrlih 20; med umrlimi 8 tujcev, 12 v zavodih. Zbolelo je 6 oseb.

(Ogenj.) Iz Smartina pri Litiji se nam piše, da je včeraj ob 2. uri proti jutru v Lupinci pogorelo 6 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji. Zavarovanih je bilo 5, toda za majhne svote. Ker so jim pogoreli tudi spravljene pridelke in mnogo obleke, sta škoda in revščina tem večji. Kako je nastal ogenj, ni natanko znano.

(Jurij Schönerer) ima bajé za Marenberg tolike zasluge, da ga je občinski zastop izvolil častnim občanom. Zastop je od novega občana dobil »prisrčno nemško zahvalo«, iz Gradca pa — dolg nos.

(Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) vabi na javni shod, ki se bode vršil v nedeljo dne 28. avgusta 1892 pri »Movžarju« na Golšovem poleg Žihpolj. — Vrsta govorov: 1. Nagovor in pozdrav predsednika. — 2. Poročilo o društvenem delovanju. — 3. Govor o ljudski šoli. — 4. Poučni govor. — 5. Razni nasveti in vpisovanje novih udov. — Začetek ob polu 4. uri popoldne. — Po zborovanju prosta zabava s petjem, deklamacijami in govori. — K temu shodu so uljudno vabljene vsi udje »katoliško-političnega in gospodarskega društva« in tisti slovenski rodoljubi, ki želijo k društvu pristopiti in smejo od udov vpeljani biti. ODBOR.

(Dvojezični napisi.) V Celju se prošnja za dvojezične napise marljivo podpisuje. Kakor poroča »Domovina«, nabrali bodo gotovo slovenskemu prebivalstvu primerno število podpisov.

(Drugi letopis »Zveze slovenskih posojilnic«) smo te dni prejeli. Sestavil ga je gosp. Ivan La-

pa ine, šolski ravnatelj in tajnik okrajne posojilnice v Krškem. Poročilo je jako obširno in zanimivo. Ko nam bode dopuščal prostor, povzeli bomo temu poročilu glavne stvari.

(Nesreče.) Dne 22. t. m. je vdarila strela v poslopje S. Drevenška v Rapišah na Štajerskem. Poslopje je zgorelo, viničarijo so rešili vrli sosedeje. — Včeraj dopoldne je zgorela sodarija pivovarja A. Götza v Mariboru. Škode je več tisoč goldinarjev. — V Mislinju poleg Slov. Gradca je nedavno zgorela Pozlajenova žaga Škode je do 10.000 gld. — Minolo soboto je 13letni Miha Rhtarič zapalil hišo Jožefa Pravdiča v Hrastovici na Štajerskem.

Telegrami.

Dunaj, 25. avg. V lublinskem okraju v Rusiji je uradno konstatirana kolera. Do 21. t. m. je zbolelo 50, umrlo 18 oseb.

Dunaj, 26. avgusta. Precij se je ohladilo in nebo se je pooblačilo.

Kraljevec, 26. avgusta. Po tukajšnjim železniškim uradnikom došlim poročilom je Prusija zaprla ves promet na vzhodni meji izimši prehoda Eydkuhnen in Prossken.

Berolin, 25. avgusta. Nocoj je umrla soproga nekega trgovca; znamenja kažejo, da vsled kolere. Dva kolere sumljiva potnika so poslali nazaj v Wittenberge. Danes so pričeli razkuževati pošiljatve iz Hamburga.

Hamburg, 25. avgusta. Profesor Koch in tajni svetnik Rathsa sta včeraj pregledala prostore, v katerih leže ruski izselniki. — Včeraj je zbolelo za kolero 50, umrlo 18 oseb.

Lievin, 26. avgusta. Množica rudarskih delavcev je šla po ulicah in klicala: "Smrt Belgijcem!" in razbila več stekel v oknih. Hiše, v katerih stanujejo Belgijci, poklicale so vojake v varstvo.

Rouen, 26. avgusta. V ječi Bonne-Nouvelle je hkratu nastal vstanek in požar. Vojaki so zatrli vstanek in pogasili požar. Zažgali so bili vjetniki. Ranjen ni nobeden.

Stanje avstro-ogerske banke

dne 23 avgusta 1892.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu

	gld.	411.899.000 (— 379.000)
Kovinski zaklad	"	254.484.000 (+ 4.895.000)
Listnica	"	144.961.000 (— 4.354.000)
Lombard	"	24.285.000 (+ 496.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	48.500.000 (+ 4.200.000)

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
opazovanja	zrakometa v mm	toplomera po Celsiusu			
25. 7. u. jut.	736-6	15-5	brezv.	megla	
2. u. pop.	734-9	28-1	sl. svzh.	del. oblak.	7-3
9. u. zveč.	734-5	19-7	sl. jvzh.	"	

Srednja temperatura 22-5°, za 4-5° nad normalom

Dva ali tri dijake

spodnje gimnazije vzame v stanovanje upokojen učitelj proti zmerni plači z dobro hrano in krščansko vzgojo.

Več o tem se zve v Škofovih ulicah (Pfalzgasse) št. 2, nasproti šentpeterski vojašnici ali pa pri upravnistvu tega lista.

386 1

387 1

Pretužnim srecem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da nam je naša ljubljena mati, ozir. soproga, gospa

Ivana Logar

dne 25. t. m. ob 10¹/₄ uri zvečer po dolgi mučni bolezni, prevedena s svetotajstvi za umirajoče, v 64. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bode dué 27. t. m. popoldne ob 2. uri.

Blago ranjko priporočamo v pobožen spomin.

V Škofji Loki, 26. avgusta 1892.

Žalujoči ostali.

Posebna naznanila se ne bodo izdajala.

Zahvala.

Podpisanemu odboru je prijetna dolžnost, izrekat tem potom svojo najprisrčnejšo zahvalo sl. pevskemu društvu „Lira“ v Kamniku za poklonjeni lepi trak na društveno zastavo, kakor tudi vrlim narodnim damam za krasni vsprejem ob priliki naše udeležbe pri desetletnici.

S krepkim pevskim pozdravom

Odbor

388 1

slav. del. pevskega društva „Lira“.

V Ljubljani, dne 25. avgusta 1892.

Išče se služba.

Po petindvajsetletnem delovanju pri učiteljstvu, dal sem se prostovoljno upokojiti; ker sem pa krepek in zdrav, še-le 45 let star, bivši 15 let organist iz Nedvedove šole, 20 let tudi občinski tajnik; priporočam se uljudno visokostitim gospodom farnim predstojnikom za organista in mežnarja, ali pa č. g. županom za tajnika.

Nastopim lahko nemudoma.

Kdor bi me rabil, naj se zgleda pri upravnistvu tega lista.

Spričevala na razpolaganje

385 2—1

Vozni red c. kr. priv. južne železnice

od 1. junija 1892.

Z Dunaja v Trst.

Postaje		Brzovlak		Poštni vlak		Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	Odhod	8-20 zvečer	7-20 zjutraj	1-20 popold.	9— zvečer	—	—
Mürzzuschlag	"	11-45 po noči	10-22	5-36	1-48 po noči	5-55 zjutraj	—
Gradec	"	1-36	12-48 popold.	9-16 zvečer	5-50 zjutraj	10-50 dopold.	—
Maribor	"	2-55	2-08	11-33 po noči	8-09	2-19 popold.	—
Celje	"	4-24 zjutraj	3-24	1-51	10-20 dopold.	5-40	6-30 zjutraj
Laški Trg	"	—	3-37	2-08	10-36	6-03 zvečer	6-50
Rimske toplice	"	—	3-46	2-20	10-47	6-20	7-04
Zidani Most	"	4-57	4-03	2-44	11-28	6-57	7-23
Hrastnik	"	—	—	2-58	11-40	7-15	7-39
Trbovlje	"	—	4-16	3-07	11-49	7-28	7-50
Zagorje	"	—	4-22	3-16	11-57	7-40	8-00
Sava	"	—	—	3-31	12-11 popold.	8-01	8-17
Litija	"	—	4-40	3-44	12-22	8-17	8-33
Kresnice	"	—	—	3-57	12-34	8-35	8-48
Laze	"	—	—	4-12 zjutraj	12-48	9—	9-06 dopol.
Zalog	"	—	—	4-24	12-59	9-17	9-20
Ljubljana	Prihod	6-05	5-12	4-37	1-11	9-35	9-35
Borovnica	Odhod	6-09	5-17	4-55	1-19	10-15 po noči	—
Logatec	"	—	5-41	5-31	1-53	11-16	—
Rakek	"	7—	6-11 zvečer	6-13	2-34	12-35	—
Postojna	"	—	6-30	6-43	3-03	1-32	—
Št. Peter	"	7-33	6-45	7-05	3-24	2-09	—
Divača	"	7-55	7-07	8-05	3-54	3-10	—
Nabrežina	"	8-20	7-35	8-48	4-32	4-24 zjutraj	—
Trst	Prihod	9-03 dopol.	8-16	9-49 dopold.	5-37	6-40	—
		9-28	8-42	10-20	6-13 zvečer	7-28	—

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje		Brzovlak		Poštni vlak		Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	Odhod	8— zvečer	8— zjutraj	9-55 dopold.	6-20 zvečer	8-10 zvečer	—
Nabrežina	"	8-40	8-38	10-50	7-11	9-36	—
Divača	"	9-30 po noči	9-31 dopold.	11-57	"	"	—
Št. Peter	"	10-16	10-08	12-42 popold.	9-19	11-36 po noči	1-03
Postojna	"	10-35	10-26	"	9-45	"	1-44
Rakek	"	—	10-40	"	"	"	2-16
Logatec	"	11-07	10-57	"	10-06 po noči	"	2-58
Borovnica	"	—	11-16	"	10-30	"	3-48
Ljubljana	Prihod	11-50	11-39	"	11-01	"	4-42 zjutraj
Zalog	Odhod	11-55	11-44	"	11-32	"	5-04
Laze	"	—	—	"	12-25	"	5-22
Kresnice	"	—	—	"	12-38	"	5-41
Litija	"	—	12-17 popold.	"	12-49	"	6-01
Sava	"	—	—	"	1-03	"	6-18
Zagorje	"	—	12-33	"	1-15	"	6-33
Trbovlje	"	—	12-39	"	1-26	"	6-53
Hrastnik	"	—	—	"	1-40	"	7-04
Zidani Most	"	1-07	1-18	"	1-48	"	7-17
Rimske toplice	"	—	1-28	"	1-57	"	7-46
Laški Trg	"	—	1-37	"	2-24	"	8-03
Celje	"	1-38	1-51	"	2-37	"	8-20
Maribor	"	3-14	3-08	"	2-49	"	8-49
Gradec	"	4-34 zjutraj	4-30	"	3-10	"	9-04 zv. Prih.
Mürzzuschlag	"	6-59	6-50 zvečer	"	7-42 zvečer	"	12-27 popold.
Dunaj	Prihod	9-50 dopol	9-45 po noči	"	5-35 zjutraj	"	4-40
				"	10-05 po noči	"	Prih. 9-40 zv.
				"	2-12	"	—
				"	6-40 zjutraj	"	—
				"	4— popold.	"	—

Dunajska borza.

Dne 26. avgusta

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld 75 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 60 "
Zlata renta 4%, davka prosta	113 " 95 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 50 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	998 " 50 "
Kreditne akcije, 160 gld.	313 " 25 "
London, 10 funtov strl.	119 " 60 "
Napoleonondor (20 fr.)	9 " 50 ¹ / ₂ "
Česarski cekini	5 " 69 "
Nemških mark 100	58 " 62 ¹ / ₂ "

Dne 25. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	111 gld. 15 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	150 " 75 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 15 "
Kreditne srečke, 100 gld.	192 " 30 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 70 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	61 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2810 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 20 ¹ / ₂ "
Laških lir 100	— " — "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I. Wollzeile št. 10. Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4¹/₂% gališkega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux - Bodenbacher) srebrne prioritete.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à 4¹/₂% gld. in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 1. septembra!

Tisk „Kotliške Tiskarne“ v Ljubljani.